

Transmissie van nieuwe kennis

Michael Rodgers

Op de hoogte blijven van de nieuwste literatuur is een grote, nimmer eindigende uitdaging. Het vereist een constante inspanning, waarvoor veel collega's geen tijd hebben. Zij vertrouwen liever op passieve diffusie van deze nieuwe kennis tijdens het dagelijks werk. Dat is een begrijpelijke keuze. Toch zijn er ook collega's die ondanks hun overvolle agenda's op de hoogte lijken te zijn van elk relevant artikel dat ooit gepubliceerd is, en ook van alle studies die nog lopen. In mijn tijd als aios heb ik mij vaak afgevraagd hoe zij zo alwetend kunnen zijn. Navraag leverde een aantal gouden tips op, die ik inmiddels allemaal heb uitprobeerde, en die ook voor mij een effectieve manier zijn om de vooruitgang in de microbiologie bij te houden. De twee nuttigste mogelijkheden (naast een abonnement op dit tijdschrift) zal ik hier delen.

Navraag bij de goed geïnformeerde collega's over hun werkwijze leverde stevast hetzelfde teleurstellende antwoord op: Twitter. Dat was in 2023, en ook toen was het al niet meer oké om je aan te melden voor dit platform. Desondanks heb ik al mijn principes opzij gezet en een account aangemaakt. Dit was een gouden greep. Het is het medium dat mij verreweg het meeste oplevert wat betreft het op de hoogte blijven van publicaties. Wat hieraan erg bijdraagt is de laagdrempelige discussie die ontstaat over de uitvoering en interpretatie van deze studies. Hier nemen artsen-microbioloog en infectiologen uit verschillende landen aan deel. Dit levert genuanceerde inzichten op. Opvallend genoeg verloopt dit zonder gescheld en persoonlijke aanvallen. Verder is het een waardevolle manier om te leren van collega's in landen als Canada, Amerika, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk. Wat zijn hun overtuigingen en hun dogma's? En wat blijken vooral hele Nederlandse overtuigingen te zijn? De Amerikaanse collega's lijken bijvoorbeeld een duidelijk voorkeur voor linezolid te hebben boven clindamycine, aangezien zij de bijwerkingen en complicaties van clindamycine veel erger vinden en doodsbang zijn voor Clostridium. Een interessante tegenstelling met het gevoel van veel Nederlandse artsen-microbioloog. En hoe zit het met

de nadelen van X? Hier werkt de veilige bubbel die X om jou heen plaatst heel prettig. Als je consequent alleen berichten opent en 'leuk vindt' die betrekking hebben op microbiologie, en berichten over alle andere problemen in de wereld negeert, lukt het best goed om de ellende te vermijden. Er zijn eigenlijk maar drie mensen die je hoeft te volgen om op de hoogte te blijven: 1. @BradSpellberg, een Amerikaanse infectioloog met heldere evidence-based meningen, beheerder van bradspellberg.com, schrijver van interessante teksten in Mandell, en één van de oprichters van Wikiguidelines (ook aanraders om te lezen). 2. @ABsteward: hij is altijd de eerste die nieuwe relevante artikelen deelt. 3. @DrToddLee: Canadese infectioloog met een belangrijke rol bij onder andere de SNAP-trial, een uitstekende methodoloog, met ook heldere en evidence-based meningen.

Inmiddels bestaat er ook een minder maligne alternatief voor X, namelijk Bluesky. Helaas zijn de discussies daar vooralsnog minder levendig en informatief. Desondanks wel het uitproberen waard. De tweede aanrader is de podcastserie *Infectious Disease Puscast*, gemaakt door twee Amerikaanse infectiologen. Hierin worden elke twee weken de nieuwe interessante artikelen besproken, in afleveringen van 30 tot 45 minuten. Alleen dit is al bijna genoeg om goed op de hoogte te blijven. Wel is het zo dat, aangezien zij infectiologen zijn, ze geen lab-gerichte artikelen zoals een mooie EUCAST-publicatie bespreken. De eerste paar minuten aan Amerikaanse smalltalk mogen ook gerust vooruitgespoeld worden.

Er zijn zeker ook andere mogelijkheden buiten de twee hiergenoemde. Wat mij betreft zijn dit echter de twee manieren die het meest 'high yield' zijn. Ze kosten weinig tijd en leveren veel op. Mocht u als lezer nog andere tips hebben, ik houd mij aanbevolen!

Iemand die ongetwijfeld uitstekend op de hoogte is van de parasitologische literatuur is collega Rens Zonneveld uit het Amsterdam UMC. Ik geef de pen graag aan hem door en kijk uit naar wat hij te vertellen heeft.